

***Likkutei Biurim on the Mitteler Rebbe's
Shaar HaYichud***

From the Gaon and Chossid

R' Hillel Paritcher zy"o

No. 4

והנה בענין ההתבוננות יש ב' בחי' התבוננות בד"כ והתבוננות בדרך פרט ומתחלה יש לבאר [ענין] ההתבוננות בד"כ שצ"ל בזה ב' ענינים הא' ענין יחוד העולמות עם אור האלקי השופע בהם ואינם נבדלים כלל ממנו, ואע"פ שהעולם נראה ליש היינו מחמת שהאור אלקי [ה]שופע בו [הוא] בבחי' צמצום והסתר אבל באמת העולם מיוחד ובטל בתכלית באור האלקי השופע בו ואיננו נבדל ממנו כאילו יצייר איזה הבדל אפילו בחלק כל שהוא ממנו הי' חוזר לאין ואפס כבתחלה קודם שנתהווה ליש וכמ"ש בלק"א ח"ב פ"ב בענין ההפרש בין מיש ליש ובין מאין ליש יעו"ש. וענין הב' הוא שאע"פ שהעולמות הם בתכלית הביטול והיחוד באור האלקי השופע בהם מ"מ אין ערוך להם לגביו כו' ולכן גם אחר התהוותם קמ"י ממש הם נחשבים כאין ואפס המוחלט. והתבוננות ב' ענינים אלו מתאמת אמונת ישראל שהיא אמונה האמיתית המושרשת בתוך נקודת לבבם ומתגלה אמתתה במוח ההשגה, והוא איך שהוא משגיח בהשגחה פרטיות מרכ"יד עד סוכ"יד שהוא דומם הגשמי דעשי' על כל אבן בפרט כו', ובהשגחה זאת הוא מהווה אותם ומחי' אותם ומקיימם בקיום נצחי כפי רצונו ית' והתאמתות זאת תתאמת מחמת התבוננות בענין הא' שהוא יחוד אור האלקי בעולמות. אך ההתבוננות בענין הב' מאמת במוח ההשגה איך שאין שינוי באור [ה]אלקי ית'.

מצד ההשגחה בפרט, והיינו [ש]הגם שהוא נתפס ומתלבש בהם מ"מ אין התלבשות זאת עושה בו הגבלה עד שלא יוכל להתפס בפרטים אחרים כי באמת לית מאן דתפיס ב' מצד שאין ערוך לגביו ולכן יוכל להתפס בשני דברים כאחד ואינו צריך להיות פושט ולובש כלל, ולכן אינו משתנה מרצון לרצון כי גם הרצון הוא [רק] זיו והארה ממנו ואינו פועל בו שינוי כלל (כי הוא קדוש ומובדל אפי' מבחי' בעה"ר"צ שהוא מקור כל רצון כו') וד"ל. והמסתעף מזה בלב הוא ענין יראה אמתית וכמ"ש בשו"ע סעיף א' שויתי ד' לנגדי תמיד כו' עומד עליו כו' מיד יגיע אליו היראה כו' (רק שהם דברו בנגלה בלשון בני אדם [כתובו] עומד עליו דמשמעו כמו זולתו העומד עליו, אבל באמת אינו נבדל ממנו כלל ובטל בו בתכלית מצד שהוא שופע בו בכל תוכו ותוך תוכו ומהווה ומחי' [ממש] אותו בכל רגע, נמצא שאין האדם חוץ ממנו כלל וממילא יתפרש ענין היראה שלא כפשוטו שהוא ירא מדבר זולתו רק פירושו בחי' ביטול שיגיע אליו היראה עד שיתבטל אליו בתכלית עד שלא יהי' מהות בפ"ע כלל וכלל וד"ל). וזהו תכלית הכוונה כמ"ש סוף דבר כו' את האלקים ירא, כו'. ועל דרך זה יגיע לקיום התומ"צ בתכלית שזהו זאת מצותיו שמור עד שיגיע ליראה פנימית יראה עילאה יראת בושת [הבאה] אחר קיום התומ"צ בשלימות שזהו תכלית המכוון מבחי' קיום המצות כמ"ש ויצונו ד' אלקינו

את כל החוקים כו' ליראה את ה' אלקינו וכו' וד"ל. וזהו וידעת היום² והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלקים כי הוי' הוא אור האלקי המהווה כל העולמות מאין ליש, אך מה שנראים ליש הוא מצד שם אלקים המסתיר ומעלים אור האלקי³ לכן נראה העולם בבחי' היש אבל באמת הוי' הוא האלקים כולא חד, כי כח הצמצום הנקרא אלקים הוא הכח דשם הוי', כי גדול הוי' בבחי' א"ס ולהיותו בבחי' א"ס לזאת [כל] יכול [הוא] לצמצם א"ע א"כ גם מה שנראה העולם ליש הוא כח הוי' א"כ אין לך דבר חוץ ממנו וכולם מיוחדים בו בתכלית וזהו התבוננות בענין [הא']. והתבוננות בענין [הב'] איך שאין שום שינוי בו ית' יתאמת ג"כ מהתבוננות זאת [איך] דהוי' הוא האלקים דכיוון דכח המצמצם הוא גופא כח הוי' א"כ אין הצמצום מסתיר לפניו ית' וא"כ כל העולמות קמי' הם אין ואפס המוחלט.

Regarding the work of contemplation (*hisbonenus*), there are, generally speaking, two levels: general contemplation and particular contemplation. We must first explain the nature of general contemplation. This contemplation consists of two fundamental themes. **The first** is the unity of all the worlds with the Divine light that continuously flows into them. The worlds are not separate from that Divine light in any way whatsoever. Although the world appears to exist as an independent entity, this is only because the Divine light that animates it is concealed through contraction (*tzimtzum*) and hiddenness. In truth, however, the world is completely united with and utterly nullified within the Divine light that gives it existence. It possesses no independent reality apart from that light. Were one to imagine even the slightest separation between the world and the Divine vitality that sustains it- even in the smallest conceivable aspect- it would

instantly revert to absolute nothingness, just as it was before it came into existence. As explained in Tanya, this is the essential difference between something that comes into being from another existing thing and something that is created from absolute nothingness.

The second theme is that although all the worlds are completely nullified and unified with the Divine light that shines within them, nevertheless they bear absolutely no comparison whatsoever to Him. Consequently, even after their creation, before Him they are regarded as absolute nothingness. Through contemplating these two principles, the faith of Israel- which is the true faith rooted within the innermost point of the Jewish heart- becomes intellectually confirmed and consciously revealed within the mind.

One thereby comes to understand how God exercises individual

providence (*hashgachah pratis*) over every level of existence, from the highest spiritual realms down to the lowest material realm of *Asiyah*, extending even to every individual stone. Through this providence He continuously brings each thing into existence, gives it life, and sustains it in everlasting existence according to His will. This certainty is established through contemplating the first principle, the unity of the Divine light with all existence.

Contemplation of the second principle establishes within the intellect that no change whatsoever occurs in the Divine light as a result of its particular providence over individual beings. Although the Divine light is present within and enclothes itself in every created thing, this "enclothement" does not impose any limitation upon Him such that He could not simultaneously be present within every other particular as well.

For in truth, no being can grasp or encompass Him, since nothing bears any comparison to Him whatsoever. Therefore He can simultaneously relate to countless particulars without needing to withdraw from one in order to become present within another. Likewise, He undergoes no change from one will to another, for even His will is merely a radiance and revelation of His Essence and effects no change within Him whatsoever. He remains holy and utterly transcendent even above the level of the Primordial Will, which is itself the source of all particular wills. *The practical consequence of this contemplation within the heart is the attainment of genuine fear of God. Thus the Shulchan Aruch states: "I have placed the Lord before me always." When a person realizes that God stands over him, he immediately comes to fear Him. The legal authorities express this in the language of ordinary human perception, saying that God "stands over him," which implies that God is*

something separate from the individual. In truth, however, He is not separate from him at all. Rather, the person is completely nullified within Him, for God fills his entire being, his outer and innermost reality, continually bringing him into existence and giving him life at every single moment. Accordingly, a person is never outside of God. The meaning of fear, therefore, is not simply being afraid of an external Being. Rather, fear means profound self-nullification (bittul): a state in which one becomes so completely absorbed in God that one no longer experiences oneself as possessing any independent existence whatsoever. This is the ultimate purpose, as the Passuk concludes: "The end of the matter, once everything is considered, is the Fear God."

Through this, one ultimately fulfills Torah and mitzvos in their highest perfection. This is the meaning of "Keep His commandments", that one's observance should eventually lead to an *inner fear, the higher fear (yirah ila'ah), the "fear of shame" (yiras*

boshes), which emerges after the complete fulfillment of Torah and mitzvos. This higher fear is the ultimate objective of the commandments themselves, as it is written: "Hashem our God commanded us to perform all these statutes... so that we should *fear* the Lord our God." This is likewise the meaning of the Passuk: "Know this day and take it to heart that the Lord (*Havayah*) is God (*Elokim*)."

The Divine Name *Havayah* refers to the Divine light that continuously brings all the worlds into existence from absolute nothingness. The reason the worlds appear to possess independent existence is because the Name *Elokim* conceals and obscures that Divine light. Consequently, the world appears as an independent reality. In truth, however, *Havayah* and *Elokim* are entirely one. The power of contraction (*tzimtzum*), represented by the Name *Elokim*, is itself nothing other than the power of *Havayah*. Since *Havayah* is truly infinite, His very infinitude includes

the capacity to contract and conceal Himself. Thus even the apparent independence of the world is itself nothing other than the power of *Havayah*. Accordingly, there is nothing whatsoever outside of Him, and all things remain completely united with Him. This constitutes the first aspect of contemplation. The second aspect, understanding that absolutely no change occurs within Him, is likewise established through this same contemplation that *Havayah* is *Elokim*. Since the very power that conceals is itself the power of *Havayah*, the concealment does not conceal anything from Him. Therefore all the worlds remain before Him as absolute nothingness.